

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/25/2023
Identifikačné číslo spisu:	4214223368
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4214223368.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti SPP - distribúcia, a.s., Bratislava, Mlynské nivy 44/b, IČO: 35 910 739, zastúpenej advokátom Mgr. Miroslavom Hancom, Žilina, Hruštiny 602, proti žalovanému P. H., narodenému XX. Z.Ú. XXXX, H. - J. N., N. XXX/X, zastúpenému advokátom JUDr. Claude Trelajom, Nové Zámky, M.R. Štefánika 30, o zaplatenie 6 168,85 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 14C/30/2021, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. mája 2022 sp. zn. 25Co/43/2022 takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 24. januára 2022 sp. zn. 14C/30/2021 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5 700,31 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 5 700,31 eura od 03.05.2013 do zaplatenia, to všetko do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom žalobkyni voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania. Aplikujúc § 82 ods. 1 písm. d), ods. 2, ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, § 1 ods. 1 písm. a), ods. 3, ods. 11, ods. 14 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z. z., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 15 ods. 1, § 149, § 150 ods. 1, ods. 2, § 151 ods. 1, ods. 2, § 153 ods. 1, § 154, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (v ďalšom aj „CSP“) odôvodnil rozsudok tým, že žalovaný je objektívne zodpovedným za škodu vzniknutú žalobkyni tým, že v období od 31. januára 2012 do 02. januára 2013 odoberal zemný plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, čo vyplynulo zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom F. K. X. č. 96/PL-2013 zo dňa 27. marca 2013. Nakoľko údaje z takéhoto meradla nie sú objektívnym a spoľahlivým podkladom pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody, je potrebné vychádzať z vyhl. č.

449/2012 Z. z., ktorou sa stanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Žalobkyňa vo vyčíslení neoprávneného odberu a vyčíslení škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu z 15. apríla 2013 rozpísala dobu zisteného neoprávneného odberu, špecifikovala zistené plynové spotrebiče na odbernom mieste (druh, značka, maximálny príkon a celková spotreba), prihládla na vyhláškou stanovený čas odberu týchto zariadení s ohľadom na vyhláškou stanovené obdobie, vyčísliła spotrebu jednotlivých zariadení v jednotlivých mesiacoch zisteného neoprávneného odberu s ohľadom na počet dní neoprávneného odberu a cenu neoprávnene odobratého zemného plynu vyčísliła ako súčin množstva neoprávnene odobratého zemného plynu a sadzby za 1 m³ neoprávnene odobratého zemného plynu (1,5 násobok referenčnej ceny zemného plynu v období január 2013 : 1,5 x 0,38 eura = 0,57 eura) a celkovú cenu neoprávnene odobratého zemného plynu sumou 5 908,34 eura (10 365,50 x 0,57 eura = 5 908,34 eura). Žalobkyni vznikol aj nárok na zaplatenie sumy nákladov spojených so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu zemného plynu, vyčíslený čiastkou 260,51 eura (náklady na zaistenie neoprávneného odberu vrátane dopravy 185,80 eura, náklady na znalecký posudok 40 eur, náklady za overenie plynomeru 15,14 eura a náklady za opravu plynomeru 19,57 eura). Konštatujúc dôvodnosť podanej žaloby okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 5 700,31 eura (rozdiel medzi pôvodne uplatneným nárokom 6 168,85 eura a sumou vo výške 468,54 eura, zaplatenie ktorej spolu s príslušenstvom bolo žalovanému uložené právoplatným rozsudkom súdu prvej inštancie sp. zn. 10C/526/2015 z 02. júla 2018). Žalobkyni priznal aj úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 03. mája 2013 do zaplatenia podľa § 517 ods. 1, 2 OZ vo výške vyplývajúcej z § 3 nar. č. 87/1995 Z. z.. Návrh žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom znalca zamietol s ohľadom na záväzný právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 29. júna 2021 sp. zn. 4Cdo/106/2020. Takéto doplnenie dokazovania považoval okresný súd aj za ne hospodárne a neúčelné. Žalobkyni v konaní plne úspešnej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne vyšší súdny úradník.

2. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ďalej iba „odvolací súd“) rozsudkom z 25. mája 2022 sp. zn. 25Co/43/2022 rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním žalovaného potvrdil a rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Skonštatujúc vecnú správnosť rozsudku okresného súdu (§ 387 ods. 1 CSP) odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, k odvolacej argumentácii žalovaného uviedol, že nezistil porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojej ustálenej rozhodovacej praxi vysporiadal s otázkou zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu za neoprávnený odber plynu (napr. v rozhodnutiach sp. zn. 1Cdo/107/2008, 4Cdo/102/2010, 4Cdo/30/2009, 3Cdo/99/2012). Výslovil názor, že „pri neoprávnenom odbere plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je daná objektívna zodpovednosť odberateľa plynu. V takom prípade odberateľ plynu zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek, teda porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii nie je viazané len na odberateľa samotného, prípadne na iné osoby, ktoré, či už na podnet odberateľa plynu, alebo s jeho vedomím toto zabezpečenie meradla porušili“. Z tohto záveru vychádzal aj v rozhodnutí pod sp. zn. 4Cdo/106/2020. Odvolací súd doplnil, že pre posúdenie existencie protiprávneho úkonu v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. je rozhodujúce porušenie zabezpečenia na meradle pri neoprávnenej manipulácii. Samotný odber plynu prostredníctvom takéhoto meradla je dostatočným predpokladom vzniku škody. Údaje z takéhoto meradla nie sú relevantné pre vyčíslenie škody, ktorá skutočne vznikla, vychádza sa preto pri jej výpočte z vyhl. Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z. z.. Žalobkyňa pritom uniesla dôkazné bremeno s poukazom na znalecký posudok č. 96/PL-2013. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že bola v odvolacom konaní úspešná.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie tvrdiac existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP. Namietol nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vo vzťahu k odseku 13. Porušenie svojho práva na spravodlivý proces videl aj v nevykonaní navrhnutého dokazovania. Argumentoval, že žalobkyňa od počiatku konania neuniesla dôkazné bremeno o tom, že

ňou nainštalované meradlo spotreby plynu malo v čase inštalácie plombovanie v súlade so štandardom, čo mohla preukázať fotografiou, alebo výsluchom osoby, ktorá meradlo osádzala. Po vrátení vecí najvyšším súdom žalovaný opakovane navrhol vykonať dôkazy, nebol vykonaný výsluch znalca ani chemický rozbor plomby ani výsluch osoby osádzajúcej meradlo spotreby plynu; zdôraznil zásadu rovnosti strán v konaní.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení navrhla zamietnutie dovolania uplatniac si náhradu trov dovolacieho konania. Uviedla, že všetky navrhnuté dôkazy boli vykonané a v rozsudku súdu prvej inštancie riadne vysvetlené. Žalovaný bol k výsluchu znalca pasívny, neuviedol ani, k čomu by mal jeho výsluch smerovať a čo by mal preukázať. Na pojednávaní 24. januára 2022 uviedol, že „až po výsluchu znalca predložia ďalšie návrhy na dokazovanie“. Znalecký posudok jednoznačne definuje, že sporný odtlačok čelustí plombovacích klieští (plomba zistená pri dokumentovaní neoprávneného odberu) a kontrolný odtlačok (plomba osadená autorizovanou osobou) neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. V čase dokumentovania neoprávneného odberu bola na plynomeri zistená neoriginálna, falšovaná plomba. Dôkazné bremeno v kontradiktórnom spore nezaťažuje len žalobkyňu, ale aj žalovaného. Ak žalovaný tvrdí, že meradlo na jeho odbernom mieste nebolo osadené s takou plombou, aká bola zistená pri demontáži plynomera, je povinný o tomto tvrdení predložiť dôkaz.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ príp. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie a na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

7. Vzhľadom na obsah dovolania musí dovolací súd pripomenúť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, nie ďalšie odvolanie. Dovolací súd nie je treťou inštanciou, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorého prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly má dovolací súd možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (napr. tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov atď.) a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

8. Podľa konštantnej judikatúry najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP paušálne tvrdenie o nedostatočne zistenom skutkovom stave, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Na druhej strane Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na

posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09). Zasadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd totiž zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. V práve na spravodlivý proces je obsiahnutá aj ďalšia ústavná zásada (čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 CSP), a to „rovnosť zbraní“ v civilnom konaní, ktorá všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené a ktoré nesmú byť neprimerané (IV. ÚS 468/2018).

9. Dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok). Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu.

9.1. O vadách v procese dokazovania možno hovoriť vtedy, ak súd vychádzal pri rozhodnutí zo skutočnosti, pre ktorú nie je z vykonaných dôkazov podklad, alebo ak považoval určitú skutočnosť za základ svojho rozhodnutia úplne inak, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, prípadne ak nezistil určitú podstatnú skutočnosť, ktorá bez ďalšieho z vykonaného dokazovania vyplýva.

10. Najvyšší súd vo viacerých veciach, napr. sp. zn. 4Cdo/100/2018, 5Cdo/202/2018, 5Cdo/138/2018, 5Cdo/122/2019 vyslovil, že procesnému právu strany sporu navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť, ale tiež, pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo, z akých dôvodov tak neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno odôvodniť len tromi dôvodmi: 1/ tvrdená skutočnosť, ku overeniu alebo vyvráteniu ktorej je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; 2/ dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou; 3/ nadbytočnosť dôkazu - určité tvrdenie, ku ktorého overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, už bolo doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, garantujúcimi strane sporu právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že F.. K. X., znalec z odboru strojárstvo, odvetvia mechanické zabezpečovacie systémy v znaleckom posudku č. 96/PL-2013 vyhotovenom dňa 27. marca 2013 po porovnaní sporného a kontrolného odtlačku plombovacích klieští s označením 10 M43 optickým skúmaním zistil obsahovú zhodu, ale tvarovú a rozmerovú nezhdodu sporného a kontrolného odtlačku. Na základe uvedeného skonštatoval, že sporný odtlačok čelustí plombovacích klieští a kontrolný odtlačok neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. Prítomnosť lepidla na plombe ani jej mechanické poškodenie nezistil.

12. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie najvyššieho súdu z 24. júna 2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

13. Žalobkyňa tvrdila, že na odbernom mieste žalovaného došlo k odberu plynu prostredníctvom meradla s poškodeným zabezpečením proti manipulácii; na podporu svojho tvrdenia predložila

predovšetkým znalecký posudok. Ak chcel žalovaný spochybníť, či meradlo malo v čase inštalácie plombovanie v súlade so štandardom, ako tvrdí v dovolaní, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Žalobkyňa dôkazy podporujúce jej tvrdenia o neoprávnenom odbere plynu, dobe jeho trvania a výške spôsobenej škody označila a predložila. Úlohou súdu bolo stranami sporu označené a navrhnuté dôkazy zákonným spôsobom vykonať a vyhodnotiť podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 191 ods. 1 CSP.

14. Dovolací súd pripomína, že aj dôkaz znaleckým posudkom súd hodnotí podľa zásad uvedených v § 191 CSP. Hodnoteniu súdom nepodliehajú odborné znalecké závery v zmysle ich správnosti, ale presvedčivosť posudku čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého posudku a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Hodnotením dôkazov z hľadiska ich pravdivosti súd dospeje k záveru, ktoré skutočnosti, o ktorých dôkazy podávajú správu, možno považovať za pravdivé, a ktoré nie. Vyhodnotenie dôkazov z hľadiska pravdivosti predpokladá tiež posúdenie vierohodnosti dôkazom poskytovanej informácie podľa druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona vykonáva. Znalec je osobou, ktorá prostredníctvom svojich odborných znalostí posudzuje skutočnosti rozhodujúce pre súdne konanie a v znaleckom posudku oznamuje subjektívny výsledok tohto posúdenia.

15. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (bod 6.) vyplýva, že dokazovanie bolo okrem uvedeného znaleckého posudku vykonané aj ďalšími listinnými dôkazmi napr. faktúrou, vyfakturovaním škody, vyčíslením, zápisom, montážnym listom meradla, zmluvou o dodávke plynu, obchodnými podmienkami, tabuľkovou časťou cenníka, reklamáciou, informáciou, oznámením o vybavení reklamácie, duplikátmi faktúr, vyjadrením k dátumu platnosti overenia meradla a overovacej značke, znaleckou doložkou, stanoviskom ÚNMS SR, vyhodnotením ktorých okresný súd ustálil skutkový a právny stav vecí, s ktorým sa odvolací súd stotožnil.

16. Dovolací súd vo vzťahu k týmto dovolacím námietkam uzatvára, že pokiaľ súdy nižších inštancií nenariadili žalovaným navrhovaný výsluch znalca, chemický rozbor plomby ani výsluch osoby osádzajúcej meradlo spotreby plynu, nezasiahli tým do práva žalovaného na spravodlivý proces. Napriek nevykonaniu týchto dôkazov bol skutkový stav sporu správne zistený, relevantné skutkové tvrdenia už boli doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené.

17. K dovolaciemu tvrdeniu žalovaného, že „nemožno súhlasiť s odôvodnením odvolacieho súdu v bode 13. rozsudku“ dovolací súd udáva, že v tomto úseku odôvodnenia sa odvolací súd vyjadril k odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie sa len podriadil najvyššiemu súdu (rozumej právnomu názoru prezentovanému v uznesení z 29. júna 2021 sp. zn. 4Cdo/106/2020, ktorým najvyšší súd zrušil predošlý rozsudok okresného súdu z 02. júla 2018 a odvolacieho súdu z 27. novembra 2019 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pozn. dovolacieho súdu). Odvolací súd vysvetlil, čo je potrebné rozumieť ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu aj to, že nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces rešpektovaním právneho názoru vysloveného dovolacím súdom. Uvedené dovolacie tvrdenie je iba polemikou a prednesom nesúhlasu s týmto odôvodnením, v ktorom vada zmätočnosti nie je tvrdená.

18. Dovolací súd potom na základe dôvodov uvedených dovolateľom (ktorými je striktné v zmysle § 440 CSP viazaný) dospel k záveru, že je daná prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, ale dovolanie nie je dôvodné. Dovolací súd naplnenie uplatneného dovolacieho dôvodu spočívajúceho v tvrdení existencie vady zmätočnosti, ktorá by bola porušením práva žalovaného na spravodlivý proces nezistil, preto jeho dovolanie po prejednaní bez pojednávania (§ 443 CSP časť vety pred bodkočiarkou) podľa § 448 CSP zamietol.

19. V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni dovolací súd priznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (§ 255 ods. 1 CSP).

20. Tento rozsudok prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.